

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PROFICIAT !... DAAR IS DE DEUR !

Blijspel in drie bedrijven

door

ANDRÉ LISSENS

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1988

(N° 1673)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1988 Toneelfonds J. Janssens / André Lissens.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ROLVERDELING

RENE BLOMME	ingenieur
NELLY VAES	zijn vrouw
WIM DE COENE	directeur van N.V. Confabon
MIMI VOLCKAERTS	zijn vrouw
BERT VERHEYEN	vriend des huizes
OLGA VANDEVORST	vriendin des huizes
POLLIET	facteur
BOB DE SCHRIJVER	reporter
FRED GROOTHOEK	fotograaf
SJEIK ALI BEN HAMAD MOM-BAK-KES	
GEORGE FIREWORK, PISTOLETTA	genaamd, body guard
PRINSES ZOULAJA	
PRINSES ZITA	
PRINSES PLANSJETTA	
CHAUFFEUR	
3 BUREN	
2 BODY-GUARDS	

Er zijn heel wat kleine rollen, als het ware figuratie, zodat het stuk, zeker met een paar sterke acteurs, door elke vereniging gespeeld kan worden.

Zie de brochure !

Bij het opgaan van het doek is Mimi Volckaerts druk bezig met het in orde brengen van de flat : René komt vandaag thuis, na drie lange, bange maanden...

Zij zet de stereo aan: zachte muziek weerklinkt door de flat.

(suggestie : Welkom thuis... gezongen door Jo Leemans)

Nelly komt op vanuit de slaapkamer, fijn uitgedost.

NELLY : Mimi, bekijk me nu eens en zeg me eerlijk : hoe zie ik er uit ?

MIMI : (bekijkt haar)

Om te stelen !

NELLY : (zenuwachtig)

Ik weet haast geen blijf met mijn zenuwen. Ik heb zeker al drie pilletjes genomen tegen de nervositeit...maar met een averechts effect geloof ik... Ik word er nog zenuwachtiger van.

MIMI : (bij haar)

Jaag jezelf toch niet zo op, Nelly.

NELLY : Jij hebt goed praten.

MIMI : Zeebrugge is een eind weegs weet je, en Saoudi-Brunda ligt nu niet bepaald bij de deur. Vertraging is dan ook de normaalste zaak van de wereld.

(bekijkt haar)

Prachtig ! Zoals ik al zei : om te stelen !

NELLY : Dank je ! God, ik ben aan een whisky toe... Jij ook ?

(gaat naar bar)

MIMI : Nee, dank je. Opgelet lieverd, voor het...effect !

NELLY : Effect ? Hoe bedoel je ?

MIMI : Tabletjes en whisky ! Dat is nu niet bepaald dé combinatie !

NELLY : Oh, dat !

(drinkt)

MIMI : (gaat in canapé zitten)

Waar blijft Olga toch ? Die zou al moeten terug zijn. De bakkerij is hier juist om het hoekje en op het pleintje hier rechtover heb je bloemenkramen bij de vleet...! Wedden dat de ganse stad reeds weet dat René vandaag thuiskomt ?

MIMI : (kijkt op uurwerk)

Dat duurt zeg ! Al meer dan een uur is ze weg !

NELLY : (lachend tot bij haar)

Wie is er nu het zenuwpietje hé ?

MIMI : (lachend)

Je hebt gelijk.

NELLY : Ik ben razend benieuwd hoe hij er zal uitzien. Die drie maanden afwezigheid zullen hem waarschijnlijk geen goed gedaan hebben.

Hopelijk is hij niet te fel vermagerd.

MIMI : Je kent dat spreekwoord dat zegt : Een goeie reu moet mager zijn... (lacht)

NELLY : Domoor ! (zit naast haar)

Drie maanden zijn niet niks hoor. Hoe ik al die tijd overeind ben gebleven mag joost weten...

MIMI : Maar lieve schat, het is toch niet de eerste maal dat hij ginds zat !

NELLY : Akkoord, maar de vorige keren was het zonder "kanonnenmuziek" !

MIMI : (Staat recht en neemt sigaret die zich in de bar bevinden)

Wim is in de wolken met dat nieuwe kontrakt dat René in de wacht heeft weten te slepen. Stel je voor : de bouw van een hypermoderne kliniek, inclus de totale inrichting... Fantastisch ! De dag dat René dit nieuws getelext heeft was Wim zo uitgelaten als een kind. Drie volle dagen is hij aan de zwier geweest...

NELLY : Drie...volle dagen ?

MIMI : (lacht)

Ik zal maar over mijn blauwe plekken zwijgen !
(wrijft over de binnenkant van haar billen)

NELLY : (lacht)

Ola ! Zeg, moet jij nu echt niks ?
(gaat naar bar.)

MIMI : Goed dan, maar dan een heel kleintje.

(De bel gaat)

MIMI : Dat moet Olga zijn.

NELLY : Wil jij even open doen ?

(terwijl ze de drankjes uitgiet)

(Mimi naar voordeur en Olga komt binnen. Knappe vrouw van 30 jaar. Zij is beladen met pakjes, gebak en bloemen.)

OLGA : Wat een massa volk zeg. Overall aanschuiven. Precies of de ganse stad wist dat vandaag de duiven uit het midden-oosten gelost zijn.

(Wijst met bloemen naar bar)

Voor mij ook zoiets... Héél groot. (ploft in canapé)

Pffft. Ik ben bekaf. Nog niks gehoord ? Geen nieuws ?

NELLY : Geen nieuws betekent goed nieuws ! Proost !

(heft glas)

OLGA : (kwakt het glas in één teug leeg)

Dat doet deugd zeg. Heb je hier ergens een vaas bij de hand ? Bloemen hebben water nodig weet je.

NELLY : Ogenblikje.

(gaat naar keuken)

MIMI : (zit bij haar)

Heb je'r voor gezorgd ? Nelly weet toch van niks hé ?

OLGA : Onmogelijk !

MIMI : Prachtig. Ik wil al die gezichten zien wanneer ze opeens de fanfare "De Lustige Blazers" zullen horen spelen bij René's thuiskomst. Een geluk dat jij goeie maatjes bent met de voorzitter van die fanfare !

OLGA : Mijn lieve kind, vrijgezellen kunnen altijd iets meer bekomen, zeker als ze van het vrouwelijke geslacht zijn.

(knipoogt naar Mimi)

NELLY : (op) Hier, de mooiste vaas uit de ganse reeks.

OLGA : (tegen bloemen)

Zo ! Kom lieverdjes, het water in !

(schikt de bloemen)

NELLY : (kijkt op haar uurwerk)

Wat duurt het lang zeg !

OLGA : Duur, dunder, duurst ! Hoe langer het duurt, hoe mooier de prijs !

(Bel gaat.)

NELLY : Vooruit Mimi, maak open.

(Tracht zenuwachtig haar kleed in de goeie plooi te krijgen)

OLGA : (Gaet in richting van de deur staan, brengt haar vuist aan de mond en doet alsof ze een klaroen bespeelt.)

Tètterettekèt !

MIMI : Wim !

NELLY : (ietwat teleurgesteld)

Oh !

OLGA : (smijt zozeged haar klaroen over de schouder)

Te vroeg !

(Wim op. Sportief type van rond de 35.)

WIM : En... het feestvarkentje nog niet geland ?

(gaet naar de bar)

Dorstig weer zeg. Jullie ook wat ? Nee ? 't Is gratis hoor !

(komt in midden staan en heft het glas omhoog)

Ik drink op het welzijn van onze goeie redder des Vaderlands én zakenman éérste klas : René BLOMME. De man die de N.V. Confabon groot maakt en rechthoudt... CONFABON : Constructie en fabricatie van beton of... in 't Vlaams : Construction et fabrication du béton ! Santé !

MIMI : (tot anderen)

En daar ben ik al meer dan 10 **jaar** mee getrouwd.

WIM : Het geluk van ons leven lieveling.

(kust haar op de wang)

Stel je voor, indien wij er niet geweest waren had de wereld nooit van liefde horen spreken !

MIMI : (lief)

Dwazerik !

WIM : (gaet in zetel zitten)

Onze vriend Bert is hem gaan afhalen veronderstel ik ? Dat kan

gevaarlijk worden. Als die een café ziet wil hij persé het interieur zien !

MIMI : 't Is nu welletjes geweest. Nelly loopt nu al op de toppen van haar tenen.

WIM : (lachend)

Waarom neemt ze dan geen balletles ? Goed...goed ! Nelleke liefje, je bent niet de enige hoor die last heeft van de zenuwen.

OLGA : Zo te zien heb jij er geen last van.

WIM : (theatraal)

Van binnen kindje... van binnen.
(klopt zich op de borst)

NELLY : Maak het jullie gemakkelijk. Ik ga eventjes nog naar de badkamer. (af)

WIM : En... alles kits ? Ik bedoel voor de blije thuiskomst. Olga ?

OLGA : (zit in canapé)

Algemene mobilisatie bij de Lustige Blazers !

WIM : Prima ! (drinkt)

(Men hoort plots de W.C. doorspoelen.)

WIM : 't Zal hoog water geweest zijn.

(Bel gaat. Iedereen springt recht. Olga neemt de klaroenhouding aan en Nelly komt ineens de badkamer uitgerend, met een deel van haar kleeid in de kousebroek gestoken .)

MIMI : (ziet dit en herstelt de situatie)

Strip-tease is voor vanavond Nelly !

OLGA : Tétterettekét !

WIM : (die de deur heeft opengedaan komt op)

Lieve dames... het is mij een eer uw volle aandacht te vragen voor... de facteur !

OLGA : (klaroen weg)

Te vroeg !

NELLY : Oh !

MIMI : Zot !

(De facteur is ondertussen opgekomen)

FACTEUR : Madame Mimi, gij moogt dat nu zeggen zie ! Al die anderen die mij voor zot verwijten, bestel ik geen post meer... of met véél retard !

(Mimi wijst op Wim)

'k Weet het madammeke Mimi ! D'er zijn nog andere zottekes hé en ik denk dat meneer Wim zelfs een plezante zot is...

Verexcuseer me, meneer Wim !

En... is de René nog niet terug ? 'k Wou eigenlijk eens zien hoe hij er van achter komt.

Warm hé mensen... snikheet zou ik zo zeggen !

(loert naar de bar)

NELLY : Iets te drinken facteur ?

FACTEUR : Bah, omdat ge zo aandringt madam Nelly. Een witteke graag en 't mag is een whiskyglas zijn... ! 't Steekt niet zo nauw !

NELLY : Zo, asjeblieft Polliet !

FACTEUR : Merci, madammeke Nelly...

(kwakt het glas in één teug leeg)

Goeie jenever... Héél goeie zelfs... (geeft glas terug)

Opperbeste... zeg ik.

NELLY : Nog eentje ?

FACTEUR : Allée vooruit omdat ge er persé wilt vanaf zijn !

(smakt met zijn lippen)

Zeg mensen, ik kom daarjuist van het stadhuis en de burgemeester was volop bezig zijn speech voor te bereiden voor de thuiskomst van meneer René. 'k Geloof dat ze er nog een medailje gingen bijdoen. In feite is dat maar normaal nietwaar, zo veel onderzeeërs... ik wil zeggen onderzeevaarders hebben we in de stad nog niet tegengekomen hé... Santé.

NELLY : 't Was een mijnenveger, facteur !

FACTEUR : Voor mijn part allemaal gelijk... Een onderzeeër of een mijnenveger... 't Resultaat is toch dat ze 't water ingaan hé... (geeft glas terug)

FACTEUR : 't Zal zeker nattekkes geweest zijn... van buiten bedoel ik.
(loert naar bar)

NELLY : (neemt glas aan)
Dank je...

FACTEUR : (voelt dat er niks meer komt)
Bon ! Dan stap ik maar op enne... doe meneer René nog vele groeten
en ik spring straks nog wel eens binnen... Ge moet mijn glas
niet afwassen hoor madame Nelly... !
Beste mensen, allemaal gesalueerd en... tot straks. (af)

WIM : Ik zou die facteur graag eens terug zien... maar dan wel 's avonds
als hij zijn ronde heeft afgelegd... De lading zal de vlag wel
dekken... veronderstel ik !

NELLY : Och, 't is een goeie vent hoor ! Echt gedevoueed !

OLGA : Dat zal wel... een goed adres is goud waard.
(wijst naar de bar)
(Bel gaat. Iedereen terug op post en Wim doet open...)

FACTEUR : (terug op)
Ik ben bijna vergeten dat ik hier nog post af te geven heb.
Verexcuseer mij, madame Nelly... maar met dat dorstig weer,
plakken mijn darmen op den duur aan mijn ribben en dat slaat
dan in mijne kop...
(geeft post af en loert naar bar)
... 't Is echt heet weer vandaag... lang geleden dat het nog
zo heet geweest is... (haring braadt niet)
Allée santé... ik wil zeggen : salut hé . (af)

MIMI : Die kent ook zijn stiel hoor !

WIM : Zo, dit hebben we weeral eens gehad.
(gaat in canapé zitten)
Nu wordt het toch stilaan tijd hoor, dat we René's gezicht terug
zien. Geduld is een mooie deugd... maar het mag niet teveel van
opgediend worden...

NELLY : (kijkt op uurwerk)
Je hebt overschot van gelijk. Het is bijna middag en men zou in
Zeebrugge rond negen uur vanmorgen arriveren...

OLGA : Waarom bel je niet naar de zeehaven, daar weet men toch heel wat meer ?

MIMI : Hoe dan ook, ik zet toch maar de kopjes klaar. Olga, kun jij de taart aansnijden ?

OLGA : Oké, en een groot stuk voor René...!
(beiden beginnen met deze voorbereiding)

WIM : Toch maar doen hoor Nelly. Ik bedoel, de zeehaven opbellen. Dat geeft jou een geruststelling.

NELLY : Nu vooruit dan maar.
(Ze neemt de telefoon en het telefoonrepertoire maar is zo onhandig dat Wim tussenbeide komt.)

WIM : Kom, ik doe het wel voor je.

NELLY : Ik...ik... dank je !

WIM : (neemt telefoon, draait het nummer, terwijl Nelly heel dicht naast hem staat om niets van het gesprek te missen. Deze positie is heel belangrijk)
Hallo ! Haven van Zeebrugge ! Goediedag Meneer ! Kan u mij vertellen of de mijnenveger die van het midden-oosten vandaag zou arriveren, aangekomen is ? Ja ? Hoe laat zeg je ? Half tien ?...Bent u daar wel zeker van ? Was het niet later ? Toch niet... Kan u mij dan ook vertellen of...

(Bel gaat. Iedereen springt recht. Mimi rent naar de deur, Wim houdt de telefoon vast en draait zich om richting voordeur, maar dan wel zodanig dat hij de draad van de telefoon rond het lichaam van Nelly gedraaid heeft - die dus gevangen zit - René komt op - in kostuum van marineofficier - bruin getint. Knappe vent van ong. 35 jaar.)

RENE : Nelleke !
(spreidt armen wijd open)

NELLY : Bieke !
(Wil naar René toe maar ze zit vast aan de telefoon.
Resultaat : telefoon en Wim op de grond.)

RENE : Ouwe jongen, zo begroet men geen boezemvriend !
(gaat naar Wim en helpt hem recht)

RENE : Mijn lief Nelleke !

(Sluit haar in zijn armen en er volgt een innige omhelzing)

WIM : (wijst op beiden)

Daarvoor alleen al zou je naar het midden-oosten willen...!

RENE : Mijn goeie vrienden...

(Kust eveneens Mimi, Olga en drukt Wim de hand)

OLGA : Verdomme, te laat !

(Ze wou nog eens de klaroen blazen.)

WIM : Welkom thuis, mijn beste ! Mag ik jou een whisky inschenken ?

Dat zul je wel drie maanden moeten ontberen hebben niet ?

(neemt ineens fles mee)

Hier ! Giet jezelf maar in !

RENE : Dat dacht je ! Die mannen ginder maken om de haverklap nieuwe wetten op het drankgebruik maar in besloten kring zuipen zij nog meer dan de grootste zuipschuit van West Europa...

NELLY : (met betraant gezicht)

Oh Bieke toch... (houdt hem innig vast)

RENE : Lieve schat, ik ben echt blij dat ik weer bij jou ben. Daar heb ik de laatste nachten steeds liggen aan denken.

(kust haar)

OLGA : (quasi spottend)

Zeg Nelly, ik moet jou niet aflossen zeker ?

(lachen)

RENE : Zo ! Mijn bagage wordt zo dadelijk naar boven gebracht door Bert.

Ik heb enkele verrassingen voor jullie in petto ! Let maar op !

Fijn terug thuis te zijn.

(zet zich in canapé. Nelly nestelt zich dicht tegen hem aan)

Wat staan jullie daar zo te staren ? Vooruit zitten !

(Deur gaat open en Bert komt binnen, met 2 grote valiezen in de handen, een valies onder de arm en een bruine briefomslag tussen de tanden.)

BERT : Hiew is dan de weewaarder...!

(Rene komt bij hem, neemt de omslag uit diens mond en gaat naar Wim.)

RENE : Voor jou. Het contract !

WIM : Dank je ! (scheurt enveloppe open)

Godalmachtig ! We zijn rijk ! Joepie...

(Springt een gat in de lucht, ziet René en vliegt hem rond de hals.)

RENE : Ola, ola, niet zo driest hoor ! En dat waar dames bij zijn...

(lachend)

WIM : (bij Mimi)

Moet je zien schat ! Het kontrakt van de eeuw ! Zelfs een Carlo

De Benedettò zou hierbij verbleken !

BERT : Ik speel niet meer mee zeker ?

NELLY : Sorry hoor lieverd. Wat jij ?

BERT : Doe geen moeite, ik weet de weg wel !

(gaat naar bar)

OLGA : (bij hem)

Fijne kerel ben jij ! In Zeebrugge was de aankomst om halftien en het is nu al kwart na twaalf !

BERT : (lakoniek)

Wat zou jij doen als je een platte band had midden op de autostrade en de pechdienst meer dan een half uur op zich liet wachten ?

NELLY : (bij hem)

Je bent een schat hoor ! (kusje)

WIM : (die het kontrakt las, samen met René en Mimi - canapé)

Gefeliciteerd ouwe jongen ! Hoe jij dat klaarspeelt is mij een raadsel. Eén ding staat vast : jij neemt vanaf vandaag een ganse maand verlof ! Betaald ! En een bonus er boven op !

(geeft hem een klopje)

Jij...jij...jij...

(vindt geen woorden en geeft hem een smakzoen op de wang)

Daar !

RENE : Fijn als je een hondse vriend hebt !

(wrijft zogezegd met zakdoek de kus weg)

OLGA : Vooruit Mimi, de keuken in. En zet de percolator maar aan zodat we toch nog koffie krijgen !

(Mimi naar keuken)

RENE : (staat recht)

En nu, de cadeautjes ! Hier, voor jou lieve schat !

(geeft klein pakje aan Nelly dat hij uit het kleine valiesje opdiept)

NELLY : (opent)

Oh... René...!!

RENE : Voor jou is veel niet genoeg ! (bij haar)

Een diamant zo zuiver als wat dan ook. Speciaal ontworpen... voor jou !

NELLY : Dank je !

(kust hem terwijl de anderen het sieraad bewonderen)

RENE : Voor jou, Olga !

(geeft haar een mooi tapijtje)

OLGA : Dankjewel ! (kusje)

RENE : Bert ! (geeft hem een beeldje)

BERT : Fijn zeg ! Dank je !

RENE : Bovenop het kontrakt krijg jij ook nog iets. Wim, voor jou !

(geeft hem fles whisky)

Veertig jaar oud ! Eén glas daarvan drinken en je bent tien jaar jonger !

WIM : Bedankt vent !

(slaat hem op schouder)

RENE : Mimi !

(roept haar, ze komt uit de keuken)

Hier schat, een halsketting uit zuiver goud, uit de kollektie van Ben Kadaar, de beroemdste goudsmid van Saoudi-Burunda !

MIMI : Dit is echt teveel hoor ! Maar toch bedankt ! (kusje)

RENE : Zo, mijn lieve vrienden... koffie graag want dat heb ik echt gemist ! De goeie vlaamsepot koffie !

MIMI : Direkt ! (naar keuken)

RENE : En komen jullie hier nu allemaal er gezellig bijzitten, er is nog heel wat te vertellen.

(Iedereen neemt plaats waar mogelijk, maar wel in de nabijheid van René.)

RENE : Weten jullie dat we maar pas de zee op waren als de radar uitviel ? Een mijnenveger zonder radar is bij voorbaat gedoemd om te zinken.. Goddank hebben wij de beste technici aan boord.

WIM : Wat wil je ? (lachend) De naam van jullie mijnenveger zegt genoeg.. De "Pieter de Coninck"... Die vocht toch ook met één oog !

(Lachen)

RENE : Lach maar ! De realiteit is heel wat anders.

MIMI : (uit keuken)

En hier ben ik dan ! Eerst de feesteling ! Ik schenk direkt voor hem twee tassen ! Dan komen jullie aan de beurt...

BERT : Plezant om eens verwend te worden... Ik zou feitelijk ook beter trouwen...

(Hij zit op rand van salontafeltje - in de buurt van de taart)

(Bel gaat)

NELLY : Wie kan dat zijn ?..

(Mimi gaat open doen)

FACTEUR :(komt op)

Dag meneer René. Ge ziet er begot goed gezond uit ! Misschien wel een beetje aan de magere kant, maar langs de andere kant... ge zijt precies naar de Galearen geweest...zo bruin zeg ! Hier ook jong... hier is 't de laatste tijd heet geweest...Om er dorst van te krijgen... hé madammke Nelly...heet weer geweest hier hé...

NELLY : Uw glas staat er nog steeds facteur.

(giet hem glas in)

FACTEUR : Mensen met verstand komt ge de dag van vandaag niet veel meer tegen weet ge ! Santé...

A propos meneer René, ge zijt nog niet goed thuis of ze weten u al terug wonen. Hier zie (diept telegram op uit zijn tas) Een telegram... en niet uit den Belgiek ! Ik kan 't niet goed lezen...enfin 't zijn mijn zaken niet...(geeft telegram)...van ver zeker...?